

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.725 van 9 november 2000
in de zaak A. 96.957/IX-2544.**

In zake : Jan MEULEMAN,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. STIJNS,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 18

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Buitenlandse Zaken,
die woonplaats kiest bij
advocaten A. VERRIEST en P. DE MAEYER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 390, bus 12.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jan MEULEMAN,
statutair adjunct-adviseur, op 31 oktober 2000 heeft
ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de
beslissing(en) van de Minister van Buitenlandse Zaken of
bij delegatie van de Directeur-generaal of Adviseur-
generaal van het Ministerie van Buitenlandse Zaken,
Buitenlandse Handel en Internationale Samenwerking
houdende oproeping van de kandidaten uit de wervingsre-
serve gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad dd.
14.09.2000, p. 31307, onder nr. AFG99822 en dd.
18.10.2000, p. 35106 onder nr. ANG99822 en die geslaagd
zijn in het vergelijkend wervingsexamen (AG/99822) voor
Nederlandstalige en Franstalige ambtenaren van de vierde
administratieve klasse van de carrière Buitenlandse
Dienst (m/v) (rang 10) voor het Ministerie van
Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en
Ontwikkelingssamenwerking (Diplomatiek Examen ingevolge
het officieel bericht in het Belgisch Staatsblad dd.

30.9.1999, Ed. 2) en dit teneinde in dienst te treden als stagiair van de carrière Buitenlandse Dienst en zich daartoe aan te melden op een niet nader gekende bepaalde datum in de loop van de maand november 2000";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 november 2000, om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDINGENEN die, loco advocaat J. STIJNS, verschijnt voor verzoeker, en van advocaat P. DE MAEYER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker neemt deel aan het vergelijkend wervingsexamen voor de samenstelling van een wervingsreserve van Nederlandstalige ambtenaren van de vierde administratieve klasse van de carrière Buitenlandse dienst (rang 10) voor het ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking.

1.2. Hij slaagt in het schriftelijk gedeelte van het examen en neemt als gevolg daarvan deel aan de proeven over de kennis van het Engels, waarin hij ook slaagt. Hij neemt verder deel aan het mondeling gedeelte van het examen en aan de proef over de kennis van het Frans dat bestaat uit een computergestuurd gedeelte en een mondeling gedeelte.

1.3. Met een brief van 20 september 2000 wordt door de Vaste Wervingssecretaris van het Selectiebureau van de Federale Overheid medegedeeld dat hij niet geslaagd is voor het voornoemde vergelijkend wervingsexamen en dat hij "voor het gedeelte over de kennis van het Frans (minimum vereiste : 24 punten op 40) - 13 punten op 20 voor het computergestuurd gedeelte (minimum vereiste : 10 punten op 20) en 9 punten op 20 voor het mondeling gedeelte (minimum vereiste : 10 punten op 20)" behaald heeft.

1.4. Met een brief van 21 september 2000 vraagt verzoeker aan de Vaste Wervingssecretaris om "in toepassing van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, inzage, uitleg en mededeling in afschrift van de stukken die betrekking hebben op (zijn) deelname aan het diplomatiek examen en de franse taalproef in het bijzonder" en "inzage, uitleg en afschrift m.b.t. de bestuursdocumenten die betrekking hebben op de organisatie zelf van de franse en nederlandse taalproef (o.a. namen van de leden van de examencommissie, eindverslag en elk administratief stuk terzake), alsmede op de beoordeling, de rangschikking en de behaalde punten van al de kandidaten (dus ook deze die niet slaagden) die werden toegelaten tot de franse én de nederlandse taalproef".

1.5. Met een brief van 5 oktober 2000 antwoordt de Vaste Wervingssecretaris hem wat volgt :

"De examencommissie gaat bij haar beoordeling voort op wat geobserveerd wordt tijdens de mondelinge selectieproef. Zij doet geen algemene uitspraken over het feit of u al dan niet over een vaardigheid beschikt, maar oordeelt of zij op basis van de waargenomen gedragingen voldoende elementen heeft die op aanwezigheid van de functievereisten wijzen.

Tijdens het interview van het gedeelte 'voldoende kennis van het Frans' stelden de juryleden vast dat u dikwijls een foutieve woordenschat en syntaxis gebruikte. Bijvoorbeeld : 'j*étais intéressé au droit public, je suis nommé là-bas', 'dans la demande de la réfugié', 'de remplacer quelqu'un sur la matière', 'tout la réforme', 'agence qui s'occupe avec l'exportation flamand', 'tribunaux ordinaires', 'la place devient dominant', 'différentes groupes', 'on peut faire pas beaucoup' en 'quelque chose qui lui fait malade de temps en temps', ...

De examencommissie voor het mondeling gedeelte van de 'kennis van het Frans' bestond uit :

- Mej. DUPONT Claudine, adjunct-Vaste Wervingssecretaris bij Selor, voorzitter
- Mevr. MARKEY Dominique, professor aan de Katholieke Universiteit te Brussel
- Dhr. SCHOUTEETE de TERVARENT, stagemeeester bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Wat betreft uw overige vragen in uw brief, kan ik, na de beslissing van de juridische dienst, onmogelijk antwoorden, daar deze in strijd zijn met de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Bijgaand vindt u een Nederlandstalig en een Franstalig examenreglement.

Dit oordeel houdt geenszins een definitief oordeel in over uw capaciteiten en uw bekwaamheid op professioneel vlak. Evenmin beïnvloedt deze beslissing uw kansen op slagen voor latere of andere examens, die nog zullen georganiseerd worden door onze diensten".

1.6. Als gevolg van een verzoek tot advies bij de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten brengt die Commissie op 19 oktober 2000 aan verzoeker ter kennis dat zij van oordeel is dat "de aanvrager het vereiste belang heeft voor de inzage, het recht op uitleg en de mededeling in afschrift van alle bestuursdocumenten die betrekking hebben op het examen dat de aanvrager heeft afgelegd, d.w.z. de bestuursdocumenten die betrekking hebben op zijn eigen persoon en die van de andere kandidaten. Zij is evenwel van oordeel dat de aanvrager niet het vereiste belang heeft om inzage,

uitleg en mededeling in afschrift te bekomen van de bestuursdocumenten die betrekking hebben op het examen van de deelnemers van de Nederlandse taalproef omdat hijzelf niet aan deze proef heeft deelgenomen".

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

Overwegende dat de verwerende partij in de nota met opmerkingen de ontvankelijkheid van verzoekers vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid betwist gelet op de afwezigheid van een ontvankelijk beroep tegen de beslissing waarbij de Vaste Wervingssecretaris verzoeker als niet-geslaagd beschouwt terwijl de thans door verzoeker aangevochten beslissing(en) "als louter uitvoerende en/of louter bevestigende handelingen (dienen) te worden beschouwd waartegen evenmin een ontvankelijk beroep mogelijk is"; dat zij ook opwerpt dat verzoeker geen belang heeft bij een schorsing van de bestreden beslissingen;

Overwegende dat bij het bevoegde lid van het Auditoraat in zijn advies ter terechtzitting ook vragen gerezen zijn of de bestreden beslissingen wel voor vernietiging vatbaar zijn en niet veeleer loutere uitvoeringsmaatregelen zijn van een beslissing waarbij de geslaagde kandidaten tot de stage worden toegelaten en derhalve of de oproepingen om in dienst te treden als stagiair rechtsgevolgen sorteren waarvan verzoeker de nietigverklaring of de schorsing zou kunnen vorderen;

Overwegende dat over die excepties van ontvankelijkheid slechts uitspraak moet worden gedaan als aan alle voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is voldaan, wat te dezen zoals hierna blijkt niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve handeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van de verdediging en van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, de uiterst dringende noodzakelijkheid van de voorlopige schorsing duidelijk moet worden aangetoond;

Overwegende dat, om te voldoen aan die voorwaarde, feiten en gegevens door verzoeker aangebracht moeten worden die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden, met andere woorden, aannemelijk moeten maken dat de schorsing, ingeval de vordering onderzocht wordt volgens de gewone procedureregeling inzake schorsing en de schorsing aldus eerst over een paar weken, doch binnen vijfenveertig dagen na het instellen van de vordering bevolen zou

worden, onmiskenbaar te laat zou komen, omdat het aangevoerde nadeel dat ernstig wordt genoemd, gerealiseerd zou zijn en niet meer, of alleszins heel moeilijk nog hersteld zou kunnen worden, met name zo moeilijk als in het geval dat de tenuitvoerlegging niet wordt geschorst;

Overwegende dat verzoeker daaromtrent stelt wat volgt :

"Zoals reeds medegedeeld heeft verzoeker recent onrechtstreeks feitelijk kennis kunnen nemen van het bestaan van de bestreden beslissing(en), nl. op datum van 19.10.2000.

Gelet op het feit enerzijds dat hij sindsdien en tot op heden nog geen antwoord mocht ontvangen vanwege SELOR op zijn voormeld (her)verzoek tot inzage, afschrift en uitleg bij de bestuursdocumenten die betrekking hebben op kwestieuze mondelinge taalproef, alsmede anderzijds op het feit dat hij feitelijk heeft vernomen dat de gegadigden dewelke werden toegelaten tot de proeftijd in de loop van vorige week werden opgeroepen om hun stage aan te vangen en dit binnen enkele dagen of weken (in de loop van de maand november), heeft verzoeker besloten - om bovenvermelde redenen - heden een vordering tot schorsing in te stellen tegen de bestreden beslissing(en) bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Een gewone schorsingsprocedure zou immers weinig zinvol zijn nu de gegadigden alsdan reeds een belangrijk deel van hun vorming (zoniet hun volledige opleiding) en in het bijzonder de opleiding over de 'gebruikelijke' (en dus ook voldoende) kennis van de tweede landstaal dewelke vanaf de eerste dagen van de proeftijd intensief wordt gegeven, achter de rug zouden hebben en aldus belangrijke specifieke beroepservaring (ondermeer over de tweede landstaal) zouden hebben opgelopen, met alle ernstige nadelen vanden voor verzoeker indien door SELOR moet worden overgegaan tot het organiseren van een nieuw mondeling examen 'voldoende' kennis van de tweede landstaal, nadelen die door het verloop van de tijd onherstelbaar zouden worden voor verzoeker.";

dat door te stellen dat hij "sindsdien en tot op heden nog geen antwoord mocht ontvangen vanwege SELOR op zijn voormeld (her)verzoek tot inzage, afschrift en uitleg bij de bestuursdocumenten die betrekking hebben op

kwestieuze mondelinge taalproef" verzoeker evenwel niet vermag aan te tonen dat als de vordering onderzocht wordt volgens de gewone procedureregeling inzake schorsing en de schorsing bevolen wordt volgens die procedure, die uitspraak onmiskenbaar te laat zou komen, omdat het aangevoerde nadeel dat verzoeker ernstig noemt, gerealiseerd zou zijn en niet meer, of alleszins heel moeilijk nog hersteld zou kunnen worden, met name zo moeilijk als in het geval dat de tenuitvoerlegging niet wordt geschorst; dat bovendien de omstandigheid dat degenen die wel slaagden in het examen en toegelaten werden tot de stage en opgeroepen werden om die stage aan te vangen in de loop van de maand november 2000 evenmin van aard is om aan te nemen dat een gebeurlijke schorsing bevolen overeenkomstig de gewone procedureregeling inzake schorsing, geheel of grotendeels zijn nuttig effect zou verliezen; dat verzoeker ook niet op overtuigende, concrete en nauwkeurige wijze aantoont dat op het ogenblik dat een schorsing volgens de normale procedure zou bevolen worden de stageperiode ofwel volledig achter de rug zou zijn of dermate gevorderd dat het voor verzoeker niet meer mogelijk zou zijn om aan te sluiten, terwijl een schorsing van de door hem bestreden beslissing(en) hem niet automatisch de toegang tot de stage zal verlenen; dat tenslotte verzoeker te dezen enkel de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vordert van de beslissingen van de minister van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse handel en Ontwikkelingssamenwerking houdende de oproeping van kandidaten uit een wervingsreserve om de stage aan te vangen in november 2000, en derhalve niet ingezien wordt hoe een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van die beslissingen hem enig voordeel kan opleveren dat niet door een gewone schorsingsprocedure kan verkregen worden; dat verzoeker derhalve de uiterst dringende noodzakelijkheid van zijn vordering tot schorsing niet aantoont;

Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen november 2000, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN. ENDFIELD